

Global Research: AKO SME SPADLI DO COVIDOVEJ PLANDÉMIE

- CZ24 News | 31. července 2022

SVET: Pandémia SARS-CoV-2 v roku 2020 bola pre mnohých ľudí na celom svete hlboko traumatizujúcou skúsenosťou. Zdravotnícke orgány vo väčšine krajín, pracujúc v zhode, vypustili na svojich občanov Pandorinu skrinku skazy a zničenia: stovky miliónov ľudí prišli o živobytie, podniky, svoje domovy a fyzické a duševné zdravie. Prekonanie niektorých z týchto škôd môže trvať celú generáciu. Pre milióny bola táto skúsenosť osudná.

Medzi zraniteľnejšími skupinami obyvateľstva sa viac ako 200 miliónov dostalo do extrémnej chudoby a 130 miliónov do hladu. Naše životné prostredie nedopadlo o nič lepšie: bilióny jednorazových masiek na tvár a miliardy testovacích súprav skončili v oceánoch, vodných cestách a na skládkach po celom svete.

Ako sa to všetko mohlo stať?

Ako mohla byť politická reakcia na údajnú zdravotnú krízu taká extrémne deštruktívna? A ako to, že tolí z nás sa do toho všetkého pustili a dodržiavali program? K dnešnému dňu máme niekoľko odpovedí na tieto otázky.

Pandémia bola organizovaná s cieľom spustiť skrytú agendu proti národom sveta. Zdravotná pohotovosť bola použitá na ospravedlnenie radikálneho zníženia občianskych slobôd a na zavedenie novej autoritárskej svetovej vlády a globálneho policajného štátu.

A nie, nereagovali prehnane z opatrnosti, ale s vypočítavou zlobou.

Odborníci na verejné zdravie vedeli alebo mali vedieť, že blokády by boli kontraproduktívne a deštruktívne: toto je základný učebný plán verejného zdravia.

V roku 2006 Bushova administratíva poverila jednu z popredných svetových autorít pre infekčné choroby, **dr. Donalda Hendersona**, aby poskytoval poradenstvo v oblasti prepuknutia infekčných chorôb vrátane zablokovania, karantény a zatvorenia obchodu. Dr. Henderson uzavrel svoju správu takto:

„Skúsenosti ukázali, že komunity, ktoré čelia epidémiám alebo iným nepriaznivým udalostiam, reagujú najlepšie a s najmenšou úzkosťou, keď je normálne sociálne fungovanie komunity najmenej narušené...”

Povinnosťou každého úradníka verejného zdravotníctva bolo poznať toto učivo.

Pokiaľ ide o to, prečo mnohí z nás nepochybovali o nečestnej hre, odpoveď znie, že nie je v našej povahe ani uvažovať o takom zlom. Ako povedal **J. Edgar Hoover** : „Jednotlivec je hendikepovaný tým, že sa stretne zoči-voči sprisahaniu takému príšernému, že nemôže uveriť, že existuje.”

Naša evolučná história z nás vytvorila prevažne jemné a dôverčivé stvorenia; 99 % tohto času sme strávili životom v malých skupinách s našimi najbližšími. Vzájomná podpora bola základom

spoločenského života a dôvera mohla byť otázkou prežitia. Výsledkom je, že väčšina z nás je prakticky pevne nastavená na to, aby dôverovala predstaviteľom autority a spolupracovala s nimi, aby sme zaistili bezpečnosť skupiny pred vonkajšími hrozbami.

Ukáž mi stimuly a ja ti ukážem výsledok

Ale našu dôveru a spoluprácu zneužili nemilosrdným a cynickým spôsobom tí, ktorí plánovali použiť zdravotnú „núdzovú situáciu“ v súvislosti s Covid 19, aby nás a naše deti vnútili do ich kontrolnej matrice.

Sprisahanci čerpali z historických skúseností, rozsiahleho plánovania a viacerých simulácií, aby naplánovali svoj gambit. Zahŕňalo to najmä štruktúrovanie požadovaných hierarchií velenia a kontroly a motivačných systémov, ktoré zaistovali, že na všetkých úrovniach vrátane tvorcov politik, finančníkov, byrokracie v oblasti verejného zdravia, orgánov činných v trestnom konaní a médií postupujú v súlade s plánovanými cieľmi.

Charlie Munger, ktorého mnohí považujú za jedného z najmúdrejších ľudí v oblasti financií, povedal: „*Ukáž mi stimuly a ja ti ukážem výsledok*.“ Zamyslime sa nad prípadom vypuknutia dýmového moru v Ženeve v roku 1530, ktorý je opísaný v knihe z roku 1867 „[Chroniques de Genève](#)“. (s. 396-402):

„Keď v roku 1530 zasiahol Ženevu bubonický mor, všetko bolo pripravené. Pre obete moru otvorili celú nemocnicu. S lekármi, záchranármi a sestrami. Obchodníci prispievali, magistrát každý mesiac dával dotácie. Chorí vždy dávali peniaze, a ak áno, zomrel jeden z nich sám, všetok tovar putoval do nemocnice.

Potom však prišlo nešťastie: mor vymieral, pričom dotácie záviseli od počtu chorých. V roku 1530 nebolo pre personál ženevskej nemocnice otázkou, čo je správne a čo nesprávne. Ak mor produkuje peniaze, potom je mor dobrý. A potom sa lekári zorganizovali.

Najprv len otrávil pacientov, aby zvýšili štatistiku úmrtnosti, ale čoskoro si uvedomili, že štatistika sa im nemá týkať len úmrtnosti, ale úmrtnosti na mor. Začali teda z tiel mŕtvych rezať bubliny, sušiť ich, drviť v mažiari a dávať ďalším pacientom ako liek. Potom začali oprašovať oblečenie, vreckovky a podväzky.

Ale akosi mor ďalej ustupoval. Zdá sa, že sušené buboes nefungovali dobre. Lekári išli do mesta a v noci rozsypali bubonický prášok na kľučky dverí a vybrali tie domy, kde z nich potom mohli profitovať. Ako o týchto udalostiach napísal očitý svedok [uviedol], „toto bolo nejaký čas skryté, ale diabol sa viac zaoberá zvyšovaním počtu hriechov ako ich skrývaním“. ... jeden z lekárov sa stal tak drzým a lenivým, že sa rozhodol netúlať sa po meste v noci, ale cez deň jednoducho hádzať prach na dav.“ ...

Epilóg príbehu bol, že páchatelia boli chytení a všetkých čakal krutý, hrozný trest. Tým sa však príbeh patogénov a politiky neskončil.

O patogénoch a politike

V roku 2013 publikoval časopis PLOS dôležitý výskumný dokument s názvom „[Patogény a politika: Ďalší dôkaz, že prevencia parazitov predpovedá autoritárstvo](#)“. Jeho autori skúmali 90 kultúrnych populácií podľa dvoch premenných ich primárneho záujmu:

- autoritárske riadenie a
- historická prevencia infekčných chorôb.

Zistili, že korelácia medzi infekčnými chorobami a autoritárskymi vládami bola až 73%! V spoločenských vedách je to prekvapivo vysoká korelácia; je dokonca vyššia ako korelácia medzi IQ a výsledkami testov. Ako povedal **Harry Truman** : „Jediná nová vec na svete je história, ktorú nepoznáte.

História, ktorú sme nepoznali, je dlhotrvajúca tendencia autokratických vládcov, ktorí sa dovolávali neviditeľných nepriateľov, aby podnecovali strach, vyhlasovali núdzové situácie a vynucovali si dodržiavanie pravidiel v mene vyššieho dobra.

Ale strach alebo žiadny strach, nikdy sa nesmieme vzdať svojej zodpovednosti voči našim deťom a budúcim generáciám – zodpovednosti byť ostrážití a brániť naše ťažko vybojované slobody pred prípadnými uzurpátormi.

Musíme brániť slobodu, ak je to potrebné, aj našimi životmi, pretože ak zlyháme, potom by naše deti a ich deti mohli stratiť jednu vec, pre ktorú stojí za to žiť. Toto je čas byť odvážny a bdely, klásť ťažké otázky a požadovať pravdivé odpovede, skúmať a zdieľať naše poznatky s celým ľudstvom.

Dnes sme vybavení informačnými zdrojmi a komunikačnými prostriedkami, ktoré boli pre predchádzajúce generácie nevyspytateľné. Musíme ich čo najlepšie využiť a zabezpečiť, aby sme budúcim generáciám darovali oveľa, oveľa lepšiu budúcnosť. So všetkým, čo máme k dispozícii, nemôže existovať žiadne ospravedlnenie; vyzbrojení pravdou a odvahou uspejeme.

AUTOR: Alex Kraine

[ZDROJ](#)

Překlad: SK Správy